

ÎNCHEIERE

22 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Ion Druță
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Aliona Timofeenco, reprezentată de avocatul Eduard Iftodii

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Alionei Timofeenco împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Nipon Auto” cu privire la protecția drepturilor consumatorilor și repararea prejudiciului material și moral

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 ianuarie 2016 prin care a fost respins apelul declarat de Aliona Timofeenco și menținută hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 18 decembrie 2014 prin care a fost respinsă acțiunea

constată:

La 18 decembrie 2013, Aliona Timofeenco a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Nipon Auto”, intervenient accesoriu Agenția pentru Protecția Consumatorilor cu privire la protecția drepturilor consumatorilor și repararea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii a invocat că în calitate de proprietar a autovehiculului de model Toyota Prius, cu numărul de înmatriculare CQT 926, la 25 aprilie 2013, s-a adresat la stația de asistență tehnică auto, amplasată în str. Calea Orheiului 125, mun. Chișinău care-i aparține SRL „Nipon Auto”, cu o defecțiune la motor.

Indică că angajații SRL „Nipon Auto”, la solicitarea sa, au refuzat să încheie un contract de prestări servicii pentru repararea autovehiculului deteriorat.

Menționează că dat fiind faptul că motorul era defectat și cu autovehiculul nu putea să se deplaseze, a fost nevoită să accepte serviciile stației de asistență tehnică auto a SRL „Nipon Auto”, fără încheierea unui contract corespunzător.

Susține că motorul autovehiculului a fost dezasamblat de către lucrătorii SRL „Nipon Auto”, iar pentru toate lucrările de reparație, inclusiv și piesele de schimb a achitat o sumă de 16395 lei.

Mai indică că la finisarea lucrărilor, SRL „Nipon Auto” a refuzat să întocmească și să-i elibereze un act al lucrărilor efectuate. La fel, i s-a refuzat și în eliberarea unei garanții pentru lucrările efectuate.

Relatează că la 26 iunie 2013, SRL „Nipon Auto” i-a permis să-și ia autovehiculul de la stația de asistență tehnică auto, comunicându-i că toate defecțiunile la motor au fost înlăturate și că motorul este în regulă.

Însă după reparația efectuată de SRL „Nipon Auto”, peste o perioadă de timp, a observat că motorul consumă ulei în cantități mari. Din această cauză, la 23 septembrie 2013 s-a adresat din nou la stația de asistență tehnică auto a SRL „Nipon Auto” cu solicitarea să fie înlăturate toate erorile admise la reparația autovehiculului și să asigure lucrul motorului conform parametrilor tehnici stipulați de producător.

La insistența sa, angajații SRL „Nipon Auto”, au acceptat să verifice defectul, însă nu au recunoscut faptul că este o eroare a lor la efectuarea lucrărilor anterioare, învinuind-o pe ea că incorect a exploatat automobilul.

Sușține că ulterior, lucrătorii SRL „Nipon Auto” au dezasamblat repetat motorul autovehiculului, pentru ce dânsa a fost obligată să achite suplimentar încă 2500 lei, iar concluzia colaboratorilor SRL „Nipon Auto” a fost că motorul urmează a fi supus reparației capitale.

Menționează că SRL „Nipon Auto” din nou a refuzat să semneze un contract și să-i acorde careva garanții privind calitatea serviciilor prestate. Deoarece, SRL „Nipon Auto” nu a acceptat să înlătore erorile admise la reparația inițială, mai mult a încasat și bani pentru dezasamblarea motorului în sumă de 2500 lei la prezentarea repetată, precum și din cauza atitudinii incorecte și abuzive a SRL „Nipon Auto”, a luat autovehiculul de la stația de deservire tehnică, cu ajutorul unui evacuator auto și l-a dus la altă stație de deservire tehnică. Ulterior, după dezasamblarea motorului la altă stație de deservire tehnică auto, s-au depistat un șir de lucrări efectuate incorect de către SRL „Nipon Auto”.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 10 alin. (2), (4), art. 13 alin. (1), (2), (11), art. 16 alin. (1), (5) din Legea privind protecția drepturilor consumatorilor nr. 105 din 13 martie 2003, art. 5, 40, 166, 167 CPC.

Solicită admiterea acțiunii, restituirea costului serviciului prestat necorespunzător de către SRL „Nipon Auto” în sumă de 18895 lei, restituirea costului serviciilor prestate la reparația motorului în sumă de 2500 lei, cât și repararea prejudiciului moral în mărime de 5000 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 18 decembrie 2014 acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 ianuarie 2016 a fost respins apelul declarat de Aliona Timofeenco și menținută hotărârea primei instanțe.

La 11 aprilie 2016, Aliona Timofeenco, reprezentată de avocatul Eduard Iftodii a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea deciziei recurate și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că s-a prezentat la stația de deservire tehnică a SRL „Nipon Auto” cu reclamații privind consumul sporit de ulei, iar ultima a avut posibilitatea să solicite și să efectueze expertiza tehnică la o instituție independentă autorizată pentru a demonstra cauza și culpa apariției defecțiunii, însă, aceasta nu a efectuat expertiza, preferând să remedieze neajunsurile automobilul păgubitei.

Indică că văzând o asemenea abordare din partea SRL „Nipon Auto”, anticipând suportarea unor cheltuieli pentru remedierea neajunsurilor survenite din cauza SRL „Nipon Auto”, a transportat automobilul său cu motorul dezasamblat la altă stație de deservire tehnică.

Consideră că SRL „Nipon Auto” este obligată să remedieze gratuit defecțiunile apărute sau să dovedească vina consumatorului în ceea ce privește defecțiunile apărute, în termen de 14 zile calendaristice. Iar, dacă în termenul dat nu demonstrează vina consumatorului în ceea ce privește defecțiunile apărute, atunci prestatorul este obligat să remedieze gratuit defecțiunile sau să restituie contravaloarea serviciului necorespunzător.

Respectiv obligația demonstrării vinovăției pentru defecțiunile apărute îi aparține SRL „Nipon Auto”.

Mai consideră că instanțele ierarhic inferioare incorect au stabilit că ea nu a prezentat nicio probă întru confirmarea invocarilor, or, a prezentat bonuri de plată pe care le-a anexat la materialele dosarului.

Indică că susținerea instanțelor ierarhic inferioare precum că perioada de trei luni după efectuarea reparației automobilului de către SRL „Nipon Auto” constituie o perioadă îndelungată de timp ce nu exclude acumularea unor noi defecțiuni, inclusiv și în cazul exploatării necorespunzătoare a automobilului de către proprietar, constituie o presupunere.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că decizia recurată a fost expediată în adresa recurentei la 12 februarie 2016 (f. d. 124), careva date despre recepționarea acesteia de către recurentă la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Aliona Timofeenco,

reprezentată de avocatul Eduard Iftodii, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Aliona Timofeenco, reprezentată de avocatul Eduard Iftodii, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Aliona Timofeenco, reprezentată de avocatul Eduard Iftodii ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de Aliona Timofeenco, reprezentată de avocatul Eduard Iftodii se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Ion Druță

Mariana Pitic